

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 9. oktober
2006
Sag: 1874/237405

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i skrivelse af 26. september 2006 (FLF alm. del) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål:

Spørgsmål 489:

”Hvilke kontrolinitiativer har ministeren taget for at forhindre det åbenbart ulovlige og åbenbart meget udbredte garnfiskeri, der foregår ved å-udløb i fjorde og langs kyster?”

Svar:

Kontrollen med det rekreative fiskeri er for tiden under overvejelse i Fiskeridirektoratet. Med henblik på at udarbejde en ny strategi for kontrollen med det rekreative fiskeri er der i foråret 2006 nedsat en Arbejdsgruppe med deltagelse fra Fiskeridirektoratet og en Følgegruppe med deltagelse af de relevante interessenter, dvs. Danmarks Sportsfiskerforbund, Danmarks Fiskeriforening, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Fritidsfiskerforbund og Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark.

Arbejdsgruppen forventer at færdiggøre arbejdet inden udgangen af 2006.

Kontrollen med det rekreative fiskeri skal fremover i højere grad end hidtil fokuseres på de områder, hvor der er størst trussel for bestanden og hvor der er flest konflikter. Denne kontrolform er ressourcetung, men det vurderes vigtigere at løfte sager med stærk formodning for omfattende overtrædelser i forhold til at kontrollere mange fiskere og redskaber, som forventes at være lovlige.

Af nylige eksempler på denne kontrolform kan nævnes den såkaldte Kolding Å-sag, hvor der var tale om ulovligt garnfiskeri i et fredningsbælte. Fiskerikontrollen ventede på stedet en hel nat og fiskerne blev taget på fersk gerning om morgenen kl. 05.30 i færd med at røgte deres garn. De tre fiskere fik forholdsvis strenge straffe.

Fiskeridirektoratet har desuden længe været særlig opmærksomt på en række områder, f.eks. farvandet omkring Kerteminde på grund af erfaringer med talrige overtrædelser.

Tidligere var kontrollen med det rekreative fiskeri mere præget af en kvantitativ tilgang til kontrollen i form af måltal, dvs. krav om et bestemt antal kontroller af rekreative fiskere og redskaber. Kontrollen var mere spredt over hele landet, dog naturligvis med et vist fokus på særlige problemområder, f.eks. den 100 meter nedgarnsfrie zone og fredningsbælter.

Fokuseringen på problemområder – såkaldte ”hot-spot-områder” – er gradvis forøget og agtes yderligere øget bl.a. med inddragelse af bidrag fra ovennævnte relevante fiskeriorganisationer.

Det er samtidig vigtigt at have en fiskerikontrol med størst mulig fleksibilitet, således at kontrolindsatsen hurtigt kan flyttes derhen, hvor behovet er størst. Derfor skal kontrollen koordineres, prioriteres og styres efter en samlet overordnet plan – og med øget fokus på kontrollens præventive effekt.

Hans Chr. Schmidt

/Mogens Kjörup